

front, i det de bukke og vride sig, indtil de til Slutning næsegrus kysse Støvets paa Tæpperne.

Aja Sofia efterlader et imponerende Minde hos Besøgeren, men der blander sig tillige deri et inderligt Ønske om, at den engang i Tiden igjen maa fremtræde i sin oprindelige Form som Kristenhedens skjønneste Kirke. Naar man siden tænker paa den, gaar det en, ligesom naar man tænker paa Konstantinopel i det hele: man

ønsker endnu en Gang i sit Liv at gjense denne By, der er saa vidunderlig ved sin Beliggenhed, og som danner Overgangen imellem Evropa og Asien, og man ønsker ikke mindre atter at komme ind i Aja Sofia, der for Tanken staar som en kristen Kirke og en muhamedansk Moske og altsaa kan gjælde som et Udtryk baade for Østerlandets og for Vesterlandets Kultur.

Mindre Meddelelser.

Bibelens Udbredelse. Hvor som helst „Bøgernes Bog“ finder Udbredelse, kan man være vis paa, at Kulturen følger i dens Spor, og det er just det tiltalende ved Livingstone, at han rejste med Bomuldstøjet i den ene og Bibelen i den anden Haand; de vilde Folkefærd, som han traf sammen med, bragte han paa én Gang de materielle og de aandelige Goder, og derfor var han elsket overalt, hvor han kom frem. — Det nittende Aarhundrede kan vistnok med Grund kaldes „det hurtige Fremskridts Aarhundrede“, og da ikke mindst paa Bibel-Udbredelsens Omraade. I Førstningen af Aarhundredet var Tallet paa de Bibler, der fandtes i den hele Verden, omtr. 5 Millioner, trykte i henved 50 Sprog, og nu, 70 Aar senere, er Tallet 135 Mill. trykte i omtr. 250 Sprog og Dialekter. Sandelig et stort Resultat, og det er dog kun fremkommet ved en ringe Begyndelse. En fattig Pige i Wales maatte 1804 gaa milevidt omkring for at finde en Bibel, hvori hun kunde læse og modtage et godt Ord til sit fattige Hjem. Dette gav en from Mand Tanken om ved Samvirken imellem kristne Folk at udbrede den hellige Skrift i det lille Wales, og saaledes opstod det ihærdige „Britiske Bibelselskab“, som nu tilligemed alle de Søsterselskaber, der ere oprettede efter dets Forbillede, omfatter den største Del af Jorden.

Det Britiske Bibelselskab har siden dets Stiftelse udbredt 80 Mill. Skrifter, og det sætter nu hvert Aar 2½ Mill. i Omløb; det „Amerikanske Bibelselskab“ har udbredt 35 Mill. Skrifter, og 60 mindre europæiske Selskaber 20 Mill. inden for deres mere indskrænkede Omraade. — Ved det Britiske Bibelselskabs direkte eller indirekte Arbejde og Medvirken er Biblen eller Dele af den blevne oversatte, trykte og udbredte i:

70	europæiske Sprog og Dialekter.
88	asiatiske
26	afrikanske
14	amerikanske
18	avstralske

Syrere og Persere, Hinduere og Kinesere, Abessinere og Kaffere, Øboere paa Madagaskar, Ny Zeeland og Sydhavsøerne, Mejicanere, Eskimoere og en stor Mængde andre Folkeslag ere nu satte i Stand til i deres egne Tungemaal at læse om Guds Gjærninger. I mange af Sprogene har der, lige indtil Dele af Biblen udkom deri, slet ikke været noget Skrift.

Vort Fædreland har lige saa lidt som det øvrige Norden staaet uden for dette almindelige Røre for at udbrede Biblen. I Danmark er i Løbet af dette Aarhundrede ved vort eget og ved det Britiske Bibelselskab 750,000 Skrifter satte i Omløb, og den aarlige Omsætning er stegen til 40,000, hvoraf 10,000 ere fuldstændige Bibler. Omtrent de samme Tal gjælde for Norge, hvorimod der i Sverige med dets større Indbyggertal i Løbet af dette Aarhundrede er udbredt ikke mindre end 3¼ Mill. Skrifter, imedens den aarlige Omsætning nærmer sig 100,000 Bibler eller Testamenter. J. Plenge.

En Handelsvej til Sibirien over det kariske Hav. I Anledning af *Nordenskiöld's* saa interessante og livlig fremstillede Plan til en Expedition langs Asiens Nordkyst tillader jeg mig et Par Bemærkninger, som støtte sig paa Iagttagelser under min Rejse i Aaret 1874 til det kariske Hav.

Den russiske Regering understøttede allerede i forrige Aarhundrede flere Forsøg paa langs Kysten at skaffe en lettere Adgang til Sibiriens naturlige Rigdomskilder end de hidtil over Land benyttede, meget besværlige Forbindelser; men man kom snart til det Resultat, at Vanskelighederne vare for store for den Tids mindre gode Sejlfartøjer.

I det man nu, saa vel i Rusland som i andre Lande, gjenoptager de tidligere Forsøg, gaar man ud fra, at en Forbindelse ad Søvejen er mulig til en vis Tid af Aaret, nemlig i Avgust og September. Isforholdene ere virkelig i Almindelighed meget gunstige, især langs Kysten af Fastlandet, og de Samoieder, jeg paa min Rejse stødte paa i disse Egne, udtalte med en vis Sikkerhed, at der i Sommermaanederne altid findes aabent Vand langs Fastlandskysten.

Men hertil maa dog bemærkes, at Isen i enkelte Aar hele Sommeren igjennem bliver liggende foran Nordspidsen af Halvøen, vest for Obj og foran Hvidøen, og derved afspærres følgelig enhver Forbindelse med Obj og Jenissej. Man kan altsaa ikke uden videre regne paa en stadig maritim Forbindelse ad denne Vej. I Løbet af to eller tre Aar kan Passagen være isfri; men man har ingen Sikkerhed for, at den ogsaa fremtidig vil være det i et af Drivis saa opfyldt Farvand som det, der ligger imellem den omtalte Halvø og Novaja Semljas Østkyst, hvor Vindens Retning vil faa stor Indflydelse paa Polarhavets i Sommermaanederne bevægelige Ismasser. Enhver, der har nogenlunde Indsigt i Handel og Skibsfart, vil let fatte, hvilke Forstyrrelser og Pengetab en Afbrydelse i Forbindelsen vilde fremkalde.

Forinden man kan tænke paa at fragte Skibe for det europæiske Marked, maa der naturligvis ved Udskibningsstederne indrettes store Oplag og anskaffes en Del Dampskibe og Flodskibe til at bringe Produkterne fra det indre af Landet. Kom man endelig saa vidt og fik man desuden nogle Dampskibe befrægtede (thi Sejlskibe ere ikke heldige i disse Farvande, hvor det kommer an paa at udføre Rejsen saa hurtig som mulig), vilde alt være i sin Orden under gunstige Isforhold, forudsat at ikke østlige eller nordlige Vinde lukkede Farvandet mellem Novaja Semljas og den omtalte Halvø, enten før Skibene vare komne igjennem, saa at de maatte vende tilbage, eller efter, hvilket vilde være endnu værre; thi de kunde da mulig blive afspærrede i flere Aar.

En stadig Forbindelse, men rigtignok kun en indirekte, med de to vestligste sibiriske Hovedfloder Obj og Jenissej er mulig langs Kysten af Fastlandet, der efter de omvarende Samoieders Udsagn *altid* er isfri i to til tre Sommermaaneder ligesom den kariske Bugt, hvis sydligste Del kun